

תת"ע 10743/03/18 - מדינת ישראל נגד עדי חלו עדי חלו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10743-03-18 מדינת ישראל נ' עדי חלו

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד
מדינת ישראל
הנאשמים:
עדי חלו עדי חלו

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון.

לנאשם נרשם דוח ברירת משפט שעניינו נהיגה במהירות העולה על המותר. מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט עולה כי ההזמנה לדיון נשלחה למענו של הנאשם באום אל פחם שם נמסרה למגיד חלו החתום על אישור המסירה. בעקבות אי התייצבות הנאשם לדיון - נשפט בהיעדרו.

הנאשם טוען כי חלות לגביו שתי החלופות בעטיין יבטל בית המשפט פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם. ראשית, נטען כי למרות שהמסירה בוצעה באום אל פחם הנאשם תושב העיר חיפה והוא עדכן את מענו לפני זמן רב. עוד נאמר כי אישור המסירה עליו נסמך פסק הדין פגום משום שלא מולא כראוי. לענין עיוות הדין טוען הנאשם כי הוא מכחיש שעבר את העבירה שיוחסה לו ובגינה הורשע וכי יש לתת לו את יומו בבית המשפט. עוד נאמר כי בהיות העבירה מסוג ברירת משפט הרי העובדה כי בית המשפט לא הסתפק בהטלת עונש קנס בלבד אלא הוסיף פסילה מותנית מהווה חריגה מהעונש הסביר והמקובל במיוחד בשים לב לכך שאין לחובת הנאשם עבירות מהירות בעברו.

דין

לאחר ששקלתי את טענות הנאשם - ומבלי להכריע בשאלה אם העונש שהושת עליו חורג מגדר הסביר והמקובל - מצאתי להיעתר לבקשה כפוף לתשלום הוצאות.

ברע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) 793. קובע בית המשפט כי על מבקש ביטול פסק דין **"להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש"**. הנאשם העלה טענות עובדתיות כאלה ואחרות - כגון הטענה כי הוא מתגורר בחיפה ולא באום אל פחם וכי עדכן כדן את מענו - מבלי לתמוך טענות אלה בתצהיר או בכל אסמכתא רשמית אחרת כמו תמצית רישום מרשם האוכלוסין. יתר על כן, משעה שמגיד חלו נחזה להיות חתום על אישור המסירה לא ברור איזו נפקות יש, אם בכלל, לפגמים שמנה ב"כ הנאשם בטיעונו. בקשת הנאשם נעדרת באופן תמוה כל התייחסות למיהותו של מגיד חלו והקשר שלו לנאשם. בהיעדר בסיס עובדתי לטענה כי ההזמנה הומצאה למען שלא כדן ובהיעדר התייחסות בטיעון הנאשם למיהותו של החתום על אישור המסירה והקשר ביניהם קיים קושי רב לקבל את הבקשה בהתבסס על הטעם של חוקיות מסירת ההזמנה.

טעם אחר הוא חשש לגרימת עיוות דין לנאשם. בעניין זה הסתפק הנאשם בטענה כי הוא כופר בביצוע העבירה. הוא לא פירט, ובוודאי שלא גיבה פירוט זה בתצהיר, את טעמי הכפירה. בהיעדר פירוט לטענה זו לא ניתן לקבוע כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום עיוות דין לנאשם.

רק בטענה אחת ויחידה מצאתי ממש: הטענה ביחס לחריגה מן העונש הסביר בנסיבות. אבהיר: אינני סבור כי העובדה שבנוסף לקנס הושת על הנאשם גם עונש פסילה מותנה מהווה חריגה דרמטית מן העונש ההולם בכלל או במידה המצדיקה לקבוע כי לנאשם נגרם עיוות דין. עם זאת, ברע"פ 5465/13 **אלעזר מור נ' מדינת ישראל** הציע בית המשפט העליון לצדדים לקבוע בטופס ההודעה בדבר ברירת משפט הנמסרת על-ידי השופט כי תתווסף לנוסח הקיים אמירה לפיה אם יחליט הנהג להישפט הוא עלול להיות צפוי לעונש אחר, לרבות קנס שיתכן שיהא גבוה מהסכום שבהודעת הקנס. בית המשפט קובע כי **"בכך יהא כדי לסייע לתקנת הציבור, בזאת שמחד גיסא יידע הנוגע בדבר היכן הוא עומד ולמה הוא עלול להיות צפוי, ומאידך גיסא יביא זאת במניין שיקוליו אם להישפט"**. בענייננו מדובר בעבירה מסוג ברירת משפט. לא ברור אם בטופס ההודעה על ברירת המשפט צוין כי הנאשם עשוי להיות צפוי לעונש אחר לרבות קנס שיהא גבוה מהקנס הקבוע בדין. בהיעדר אינדיקציה לכך שכך היה דומני כי הטלת עונש החורג מגובה ברירת המשפט עשויה לפגוע בציפיותיו הסבירות של מי שביקש להישפט בגין העבירה. די בכך כדי להיעתר לבקשה ולבטל את פסק הדין. עם זאת, אני סבור כי ראוי להתנות את ביטול פסק הדין בהוצאות לטובת אוצר המדינה. זאת בשים לב לכך שטענת הנאשם כי הוא מתגורר בחיפה לא הוכחה ולא נסתרה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי בשים לב לכך שאת ההזמנה לדין נחזה לקבל אדם בשם מג'יד חלו אשר הנאשם באופן תמוה נמנע מלהתייחס לטיב הקשר ביניהם, ככל וישנו.

לאור האמור אני מורה כי פסק הדין יבוטל כפוף לכך שהנאשם ישלם הוצאות בסך ₪ 400 לטובת אוצר המדינה עד 20.9.18. כפוף לתשלום ההוצאות יבוטל פסק הדין והתיק יקבע על ידי המזכירות בפני מותב אחר לפי היומן.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ח, 29 אוגוסט 2018, בהעדר
הצדדים.